

Arrest

nr. 223 467 van 1 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VREBOS, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Belém en bent u Braziliaans staatsburger. U werkte als zelfstandige boekhouder en consultant. Als consultant gaf u trainingen aan coöperatieven met de bedoeling dat ze winstgeverder zouden worden. Toen u in 2017 trainingen gaf aan de agrarische coöperatieve "Comunidade Rio Pagão" op Ilha de Marajó, was dat niet naar de zin van een zakenman die bij de coöperatieve tegen een lage prijs fruit opkocht en met een mooie winst doorverkocht. Zijn echte naam kende u niet, maar hij stond als B. bekend. In oktober 2017 was hij aanwezig bij één van de trainingen bij de coöperatieve.

Hij maakte u toen tijdens de vorming duidelijk dat hij deze niet kon appreciëren. Later vernam u via coöperanten dat hij absoluut niet tevreden was dat de coöperatieve zich onder meer door uw opleidingen aan het organiseren was en dat hij over de gestegen prijzen klaagde. Ook vernam u dat zijn commerciële activiteiten eigenlijk een dekmantel voor zijn drugshandel waren. In de kerstperiode van 2017-2018 kocht uw zus voor u een ticket naar België voor juni 2018, omdat u peter van haar kind zou worden. U zou hier een tijdje op vakantie komen en dan naar Brazilië terugkeren. Op 31 januari 2018 kwam B. naar uw kantoor zagezegd om uw boekhoudkundige diensten in te roepen. Omwille van zijn drugsactiviteiten weigerde u echter manifest voor hem te werken. Daarop bedreigde hij u – hij zei onder meer dat u spijt zou krijgen dat u zich met zijn zaken had gemoeid, dat hij het einde van uw zaak zou veroorzaken en dat u het niet zou kunnen navertellen – en vertrok. 's Avonds, toen u thuis kwam, stelde u vast dat er in uw woning was ingebroken. Een ruit en een spiegel waren stuk en heel uw appartement lag overhoop. Aangezien er niets gestolen was, legde u een verband met de eerder op de dag geuite bedreiging door B.. De daarop volgende maanden had u de indruk dat mensen u in de gaten hielden. In deze periode informeerde u ook via via naar de handel en wandel van B. en zo kwam u onder meer te weten dat hij verantwoordelijk was voor de verdwijning van twee personen die met hem een belangenconflict hadden gehad. U vermoedde tevens dat hij deel uitmaakte van een bende. Op 5 mei 2018 kwamen twee kinderen van ongeveer twaalf jaar 's avonds naar uw woning. Ze zeiden dat u moest vertrekken omdat u zich teveel gemoeid had en dat u wel wist wie hen gestuurd had. U veronderstelde dan ook dat B. te weten was gekomen dat u naar zijn handel en wandel had gepolst en bovendien had u door uw trainingen zijn winstgevende handel aangetast. Door het bezoek van de kinderen kreeg u de schrik pas goed te pakken. U nam onmiddellijk de beslissing om Brazilië definitief te verlaten en gebruik te maken van het ticket dat uw zus had gekocht om u definitief in België te vestigen. In juni 2018 kwam u naar België en op 28 augustus 2018 verzocht u om internationale bescherming. U verklaarde uit vrees door B. vermoord te worden niet meer naar Brazilië te kunnen terugkeren. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort; enkele foto's ter staving van uw consultancy-activiteiten; en enkele internetartikelen ter staving van de drugscriminaliteit in uw regio.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst slopen er verschillende ernstige tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat B. niet tevreden was met de opleidingen die u aan de coöperatieven gaf. Daarom kwam hij naar uw kantoor om u een opdracht te geven die u niet aanvaardde. **Na zijn bezoek begonnen er bedreigingen toe te komen: er werden onder meer kinderen naar u gestuurd die u zeiden dat u moest vertrekken en op 31 januari 2018 werd er in uw woning ingebroken** (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Op het Commissariaat-generaal zei u evenwel dat B. uw zaak op 31 januari 2018 kwam bezoeken en u toen bedreigde, dat u diezelfde avond vaststelde dat er bij u thuis was ingebroken en **dat er tussen het bezoek van B. aan uw zaak en het moment waarop u de inbraak vaststelde niets was gebeurd**. Er werden pas later, i.e. op 5 mei 2018, kinderen gestuurd (CGVS, p. 7). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u enkel uw tweede versie (CGVS, p. 17). Een louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een overtuigende uitleg voor deze tegenstrijdigheid worden beschouwd. Daarnaast zei u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 5 mei 2018 bedreigd werd door **gewapende mannen** die u zeiden dat u daar niet meer mocht blijven (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal beweerde u echter dat u **nooit door gewapende mannen** werd bedreigd: op 5 mei 2018 werd u thuis enkel door twee kinderen benaderd die u zeiden dat u moest vertrekken en dat u wel wist door wie ze gestuurd waren (CGVS, p. 12-14). Hiermee geconfronteerd, ontkende u uw eerder afgelegde verklaringen (CGVS, p. 17).

Een louter ontkennen van eerdere beweringen kan ook hier niet als overtuigende uitleg worden beschouwd. Er kan bijgevolg aan de door u geschetste bedreigingen vanwege B. geen enkel geloof meer gehecht worden.

Overigens heeft u ook de inbraak, die volgens u hoogstwaarschijnlijk aan B. toe te schrijven was – dit was u evenwel niet zeker (CGVS, p. 7) –, niet aannemelijk gemaakt. In dit verband legde u immers niet het minste begin van bewijs neer. Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal werden u stukken gevraagd ter staving van de herstelling van uw door de inbrekers beschadigd venster. U kreeg hiervoor vijf werkdagen de tijd (CGVS, p. 9). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u vooralsnog dergelijk bewijsstuk niet heeft neergelegd noch dat u een afdoende uitleg heeft gegeven voor het nog steeds ontbreken ervan. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij al deze documenten neerlegt die zijn asielrelaas enigszins staven. Overigens komt het enigszins bevreemdend over dat, hoewel u uw zus, die in België verblijft, op de hoogte bracht van de inbraak in uw woning, u haar geen foto's zou hebben gezonden ter illustratie van de aangebrachte schade. Uw uitleg, met name dat u haar niet bezorgd wenste te maken (CGVS, p. 8), kan, gelet op het feit dat u haar wel op de hoogte bracht van de inbraak zelf, bezwaarlijk overtuigen.

Dat er aan uw problemen met B. geen geloof gehecht kan worden, wordt bevestigd door uw tegenstrijdige verklaringen betreffende het tijdstip waarop uw zus uw ticket naar België zou hebben aangekocht. Aanvankelijk zei u dat u ten gevolge van het incident op 5 mei 2018 de beslissing had genomen om Brazilië te verlaten. Rond die datum kocht uw zus dan ook uw ticket naar België aan (CGVS, p. 13-14). Pas nadat u gevraagd werd aan te tonen dat uw zus daadwerkelijk in die periode uw ticket had gekocht, erkende u dat uw zus uw ticket reeds eind december 2017, begin januari 2018 had aangekocht (CGVS, p. 14).

Tot slot slopen er in uw verklaringen nog een aantal merkwaardigheden. Zo is het enigszins opvallend dat, ondanks dat er op Ilha de Marajó meerdere trainers bij coöperatieven werden tewerkgesteld, u niet de minste informatie had over andere trainers die eventueel net zoals u door B. werden bedreigd. Dat u zich hiernaar uit veiligheidsoverwegingen – u vreesde represailles – niet heeft geïnformeerd, kan bezwaarlijk overtuigen: u kon zich immers naar eigen zeggen wel informeren naar de handel en wandel van B. en wist zo dat hij verantwoordelijk was voor twee verdwijningen (CGVS, p. 5; p. 10-11; p. 15-16). In dit verband is het overigens bevreemdend dat u er niet in geslaagd zou zijn om, ondanks uw beweringen hiertoe pogingen te hebben ondernomen, de werkelijke identiteit van B. te achterhalen (CGVS, p. 5). Eveneens is het merkwaardig dat u de identiteit van de twee verdwenen personen die in een andere context met B. problemen hadden gekend en die vermoedelijk door hem gedood werden niet kende. Volgens u wilden uw informanten die u over hen informatie bezorgd hadden u hun identiteit niet bezorgen uit vrees met B. in de problemen te komen. Gelet op de gedetailleerde informatie die u van hen gekregen zou hebben over de plaats waar die twee slachtoffers van B. woonden, het tijdstip waarop ze met hem in de problemen waren gekomen en de omstandigheden waarin ze met hem problemen kenden, komt het echter onwaarschijnlijk over dat ze de identiteit van die twee personen niet zouden hebben willen of kunnen geven (CGVS, p. 10-12). Dat u over bovenstaande aspecten van uw asielrelaas geen of onvolledige informatie had, hoewel van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij zich zo volledig en gedetailleerd mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, is een houding die slechts moeilijk in overeenstemming gebracht kan worden met de ernst van uw beweerde vrees.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw beweerde vluchtmotieven.

Betreffende de door u aangehaalde veiligheidssituatie in Brazilië (CGVS, p. 16-17), kan, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes.

Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat jaarlijks miljoenen Brazilianen zowel naar het buitenland als binnen Brazilië reizen. Overigens is Brazilië een belangrijke toeristische bestemming voor miljoenen Europeanen en Amerikanen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Brazilië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit en uw professionele activiteiten staan hier immers niet ter discussie. Ook het feit dat er in Brazilië veel drugscriminaliteit is – dit wilde u aantonen met verschillende internetartikelen – wordt niet betwist. Dit doet echter niet de minste afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststelling dat er aan uw problemen met B. geen geloof gehecht kan worden en dat er voor burgers in Brazilië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 februari 2019 een schending aan van “van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet (schending van de materiele motiveringsverplichting); schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van de zorgvuldigheidsverplichting”.

Verzoeker wijst erop dat het CGVS in de bestreden beslissing aanhaalt dat de bewijslast op verzoeker ligt. Verzoeker meent dat verweerder een onmogelijke bewijslast van verzoeker vraagt en dat aan hem het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. Hij verwijst hierbij naar “UNHCR, “*Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*”, December 2011, <http://www.unhcr.org/3d58e13b4.pdf>, para. 203”, alsook naar “EHRM no. 41827/07, 9 maart 2010, R.C. v. Zweden” waarin het EHRM het principe van voordeel van de twijfel bevestigt.

Verzoeker voert aan dat er in Brazilië een enorme veiligheidskwestie is. Hij wijst erop dat in 2017 maar liefst 63.880 mensen werden vermoord in Brazilië, hetgeen betekent dat in Brazilië jaarlijks meer mensen sterven dan in vele zogezegde echte oorlogen. Verzoeker geeft aan dat, ondanks het feit dat - op de keper beschouwd - het kwestieuze conflict niet gaat om politieke, religieuze of etnische breuklijnen, de strijd in Brazilië hoofdzakelijk woedt tussen drugsbendes en de politie en tussen drugsbendes onderling. Hij betoogt dat het in de steden (als daarbuiten) het vaak een oorlog is “om de drugshandel over te nemen waarbij ook de politie vaak teruggrijpt naar echte oorlogswapens. Het is dan ook veelbetekenend dat veel slachtoffers van zich liever richten tot de favelamaffiabaas dan tot de politie, omdat ze de politie al helemaal niet vertrouwen. Het is dan ook een understatement om te zeggen dat het politiegeweld in dat politiegeweld in Brazilië een chronisch probleem is.”.

Verzoeker verwijst in deze naar "BTI 2018 Country Report, Brazil", https://www.bti-project.org/fileadmin/files/BTI/Downloads/Reports/2018/pdf/BTI_2018_Brazil.pdf, 6" en naar "OHCHR, Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment on his mission to Brazil, 29 januari 2016, http://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A/HRC/31/57/Add.4, 20-21".

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Brazilië omdat hij er bedreigd wordt door B., die betrokken is in drugshandel.

2.3.2. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker voert aan dat hij met de dood bedreigd wordt door een drugshandelaar genaamd B., omdat verzoeker weigerde B. te helpen met zijn boekhouding. Verzoeker geeft aan dat hij niet naar de politie stapte, omdat hij niet durfde (notities van het persoonlijk onderhoud van 4 januari 2019 (hierna: notities), p. 3), omdat de politie weinig actie onderneemt om zulke zaken op te lossen (notities, p. 7) en omdat drugshandelaars vaak banden hebben met de politie (notities, p. 16). Verzoekers voorgehouden vervolgingsfeiten betreffen gemeenrechtelijke problemen. Evenmin toont verzoeker aan dat hij in Brazilië geen nationale bescherming zou genieten om één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit het administratief dossier, noch uit andere elementen van het verzoekschrift kan blijken dat verzoeker vreest in Brazilië te worden vervolgd omwille van één van de vermelde redenen in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk bedreigd werd door B..

2.4.2. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker na aankomst in België bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat B. niet tevreden was met de opleidingen die verzoeker aan de coöperatieven gaf en naar verzoekers kantoor kwam om hem een opdracht te geven die verzoeker niet aanvaardde. Na B.'s bezoek werd verzoeker bedreigd. Zo werden er onder meer kinderen naar hem gestuurd die hem moesten zeggen te vertrekken en werd op 31 januari 2018 er in verzoekers woning ingebroken (vragenlijst CGVS, punt 3.4). Verzoeker gaf tevens aan dat hij op 5 mei bedreigd werd door gewapende mensen die naar zijn huis kwamen (vragenlijst CGVS, punt 3.4).

2.4.3. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde verzoeker echter dat B. zijn zaak op 31 januari 2018 kwam bezoeken en verzoeker toen bedreigde, dat verzoeker diezelfde avond vaststelde dat er bij hem thuis was ingebroken en dat er tussen het bezoek van B. aan zijn zaak en het moment waarop hij de inbraak vaststelde niets was gebeurd (notities, p. 6-7). Verzoeker verklaarde dat er pas later op 5 mei 2018 kinderen werden gestuurd (notities, p. 12-13) en dat hij nooit door gewapende mannen werd bedreigd (notities, p. 14). Geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen, bevestigde verzoeker louter zijn versie zoals aangebracht bij het CGVS (notities, p. 17). Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Verzoekers incoherente verklaringen aangaande dergelijke essentiële elementen ondergraven aldus de geloofwaardigheid van de voorgehouden bedreigingen door B..

2.4.4. Bovendien maakte verzoeker de inbraak, die verzoeker aan B. toeschreef – hij was dit evenwel niet zeker (notities, p. 7) – niet aannemelijk. Zo legde verzoeker geen enkel begin van bewijs ter staving van deze inbraak neer. Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd werd stukken neer te leggen ter staving van de herstelling van het door de inbrekers beschadigd venster (notities, p. 9). Hoewel verzoeker hiervoor vijf werkdagen de tijd kreeg (notities, p. 9), kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niets neerlegde, noch een aannemelijke verklaring gaf voor het ontbreken ervan. Ook bij het verzoekschrift worden geen dergelijke stukken gevoegd. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht worden dat hij documenten neerlegt die zijn asielrelaas enigszins staven en waarvan redelijk is aan te nemen dat hij deze bezit of kan aanbrengen.

2.4.5. Waar verzoeker meent dat op hem een onmogelijke bewijslast ligt, wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU, bevatten het wettelijk kader omtrent de bewijslast in aanvragen om internationale bescherming.

Blijkens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet van de Vreemdelingenwet, artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU komt het in de eerste plaats aan de verzoek(st)er om internationale bescherming toe om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn/haar verzoek om internationale bescherming. Hij/zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Dit neemt niet weg dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken: *“Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”*. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis in de zin van artikel 10, lid 3, sub b, van de Richtlijn 2013/32/EU (zie arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) van 22 november 2012, *“MM/ Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland”*, C- 277/11, EU:C:2012:744, punten 64-67).

2.4.6. Verder legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af betreffende het tijdstip waarop zijn zus zijn ticket naar België zou hebben aangekocht. Zo stelde verzoeker aanvankelijk dat hij ten gevolge van het incident op 5 mei 2018 de beslissing had genomen om Brazilië te verlaten en dat zijn zus rond die datum zijn ticket voor België aankocht (notities, p. 13-14).

Pas nadat gevraagd werd aan te tonen dat verzoekers zus daadwerkelijk in die periode verzoekers ticket had gekocht, erkende verzoeker dat zijn zus zijn ticket reeds eind december 2017, begin januari 2018 had aangekocht (notities, p. 14), aldus vóór de door verzoeker voorgehouden bedreigingen. Verzoeker had reeds eerder de intentie naar België te reizen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn beslissing om naar België te komen tracht te linken aan de door hem beweerde vervolgingsfeiten, doch hierin faalt waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.4.7. Daarnaast is niet aannemelijk dat verzoeker, ondanks dat er op Ilha de Marajó meerdere trainers bij coöperatieven werden tewerkgesteld, niet de minste informatie had over andere trainers die eventueel net zoals verzoeker door B. werden bedreigd (notities, p. 15). Verzoekers uitleg, dat hij zich uit veiligheidsoverwegingen hierover niet heeft geïnformeerd (notities, p. 15-16), kan niet overtuigen nu dient aangenomen te worden dat verzoeker gewone professionele banden had met zijn homologen. Bovendien kon verzoeker zich wel informeren naar de handel en wandel van B. en wist zo dat hij verantwoordelijk was voor twee verdwijningen (notities, p. 5, p. 10-11). In dit verband kan niet worden ingezien dat verzoeker de werkelijke identiteit van B. niet te weten kwam (notities, p. 5), noch de identiteit van de twee verdwenen personen die in een andere context met B. problemen hadden gekend en die vermoedelijk door hem gedood werden (notities, p. 10-11). Gelet op de gedetailleerde informatie die verzoeker van zijn informanten gekregen zou hebben over de plaats waar die twee slachtoffers van B. woonden, het tijdstip waarop ze met hem in de problemen waren gekomen en de omstandigheden waarin ze met hem problemen kenden, is niet aannemelijk dat ze de identiteit van die twee personen niet zouden hebben willen of kunnen geven uit vrees voor problemen met B., zoals verzoeker voorhoudt (notities, p. 10-12). Ook het gegeven dat verzoeker ervan overtuigd is dat B. in een bende zit, betreft slechts een loutere veronderstelling in hoofde van verzoeker, temeer nu hij niet kan aangeven bij welke bende (notities, p. 10). Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij zich zo volledig en gedetailleerd mogelijk informeert over alle elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees en de noodzaak om zijn land van herkomst te ontvluchten. Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging is gebaseerd op veronderstellingen en (onvolledige) informatie die hij van derden zou vernomen hebben. Verzoekers asielaanvraag is niet meer dan een aaneenschakeling van ongerijmde beweringen en tegenstrijdige verklaringen.

2.4.8. Volledigheidshalve stelt de Raad tevens vast dat verzoeker heeft nagelaten hulp of bescherming te zoeken bij zijn eigen nationale autoriteiten (notities, p. 3, p. 7, p. 16) en evenmin gepoogd heeft zich te hervestigen (notities, p. 16).

2.4.9. Tot slot dient opgemerkt dat verzoeker pas op 28 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat hij reeds in juni 2018 in België was aangekomen en er meer dan twee maanden verbleven had. Verzoeker licht niet toe waarom hij zo lang wachtte om een verzoek in te dienen. Verzoeker was immers reeds eerder in België, heeft er familie en was voldoende geïnformeerd over de mogelijkheid hiertoe.

2.4.10. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoekers identiteit, nationaliteit en professionele activiteiten worden niet betwist. Ook het feit dat er in Brazilië veel drugscriminaliteit is, wat verzoeker wilde aantonen met verschillende internetartikelen, wordt niet betwist. Deze artikelen aangaande de algemene situatie in Brazilië kunnen echter verzoekers voorgehouden persoonlijke problemen met B. niet aantonen.

2.4.11. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat verzoeker voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.12. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Brazilië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, stelt de Raad vast dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (onder meer wraak, losgeld, macht).

Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard. Voorts reizen jaarlijks miljoenen Brazilianen in eigen land. Overigens is Brazilië een belangrijke toeristische bestemming voor miljoenen Europeanen en Amerikanen.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde rapporten liggen in de lijn van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zo wordt in deze rapporten eveneens melding gemaakt van georganiseerde misdaad en politiegeweld in Brazilië. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont echter niet aan dat voornoemde informatie foutief is, dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd of dat de analyse en het besluit omwille van recentere gebeurtenissen anders zou (moeten) zijn.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK